

પરભવમાં પેઠું રે...

સુખ તમાકુ ચાવ્યાનું કાંઈ રગરગ વહેતું રે...

તાર તાર રણઝણતું ત્રમ્... ત્રમ્...

આંખ ખૂલી ગઈ ત્રીજી

જોયું ને આણજોયું ચારેકોર થપાટો વીંઝી

અંગૂઠાનું જોમ છેક પરભવમાં પેઠું રે...

ખરી જતું ખરબચડું ખારું

ભાન છલાંગો મારી

રડ્યાખડ્યા રાજીપે આવી ભરચક પોઠ ઉતારી

એમ થતું કે લાવ રે પાછું મીઠળ પહેરું રે...

ગાંઠ વળે લોડીમાં, વહેવું

નખ ફોડી ઢોળાતું

ઘેન ઘમકતી ઘૂઘરીઓનું ચડતું રાતું રાતું

વીંટી વળતી લહેરો ઉપર આજ વધેરું રે...

સુખ તમાકુ ચાવ્યાનું કાંઈ રગરગ વહેતું રે...

બોલ સો મણની શિલા

બોલવા જઈએ તો બોલ સો મણની શિલા
સંવિત્ સંકોચશીલ
અણઘડ ઉતાવળાં કે સ્પર્શો ત્યાં સંકોરે લીલા

પોપચે પડાવભેર તોળ્યો તણાવ
ઘેનકુંડીમાં ઊફણતા તાવ

આસપાસ ઊગેલી આખરતા વાઢીને
તસતસતા તોડ્યા બનાવ

ઘૂંટી ઘૂંટીને ઘોર

અથડામણ આપસની તબડાકી લેતા તોરીલા
બોલવા જઈએ તો બોલ સો મણની શિલા

આઘેથી ભાળેલી લાલપીળી ભ્રમણાઓ

પાસે જઈએ તો પારદર્શક

એવા ઉઘાડ જેવા નેજવાંના ભેદ
કરો ચર્યા કે લોહીઝણ રકઝક

નાભિમાં ધમધમતાં

લયનાં ઘમસાણ જાણે : ધક્કે ચડ્યા હો ગોરીલા
બોલવા જઈએ તો બોલ સો મણની શિલા

એક ઝાલું ત્યાં-

એક ઝાલું ત્યાં તેર વઘૂટે...
અણધાર્યું કોઈ ગીત વીંધીને
લોહી વીંધીને જાય ઘસાતું પગ અંગૂઠે
રાસબરીના નીતર્યા છાંયે
બેસતાં લાઘે જાંબલી અભિજ્ઞાન
જ્ઞાન કબૂતર, જ્ઞાન કવિતા
જ્ઞાન ચોર્યાસી માળનું હો મકાન
જ્ઞાન પડીકું ખૂલશે પછી
જાંબલી ટશર ફૂટશે રે કાંઈ કાનની બૂટે
ઘૂંટડો ભરી શુંય પીધું કે
રાગરાગિણી થઈને લીલી નદીઓ વહે
રાગ લપેટું-રાગ વછોડું
ઝાટકી ઝીણો વળ ચઢાવું, સદીઓ વહે
કેટલી ઝીલું ઝીંક! ઝિલ્વારે
આંખ સલામત રહી જતી ને દેખવું ફૂટે.

થાંભલી

થાંભલી તો એકલી અટૂલી...

બારી પરસાળ ભીંત ઓરડો ને મોભ એકબીજામાં જાત/રાત
ગોપવીને જાય બધું ભૂલી...

ઓચિંતા આળ સામસામે ઝિંકાય

પછી તારતાર ચીંધામણ સોંસરવી નીકળે

ઓસરીની કોર લગી રેલાનું સુખ

હાથ લાંબા કરે ત્યાં ચડે પાદરના પીપળે

બારસાખ બોલે એ વાત બધી કેસરની દાબડીમાં

હેમખેમ રહેતી પણ-થાંભલીનું બોલ્યું ગૌધૂલિ...

‘પોતીકી સહુને સંભાળ મારે ઊંચકવા

તડકાળા ભાર’-એમ વિચારે કુંભી

ખરતી ખડૂસ ભીંત બોલી કે-‘ભૂલી જા,

થોકબંધ ઝૂરવાનું રાજપાટ સૂંઘી’

સાંભળીને પાડોશી મોગરાના છાંચડાને

મન થયું: થાંભલીની થામું અંગૂલિ...

ગાંજાનો છોડ

ગાંજાનો એક છોડ ફૂટ્યો રે... ફળિયે
પાન-પાનમાં કેફ ઝૂલતો
જોઈ-જોઈને છળીએ
ગાંજાનો એક છોડ ફૂટ્યો રે... ફળિયે

ગામતરેથી પાછા વળતાં છેડે બાંધી
લાવ્યાં ખાખી અવધૂતના અખ્ખાડામાંથી ધૂળ
ધૂળ વિશેની અણસમજણમાં ફળિયા વચ્ચે
ખૂબ ઝાટકી દીધું રે પટકૂળ...
રહી ગાંઠની કરચલીઓ
અંકાતી રે... પાંસળીએ
પાન-પાનમાં કેફ ઝૂલતો જોઈ-જોઈને છળીએ

વેંત એકનો છોડ, પાંદડાં હમચી ખૂંદે
છાયા એની ઉંબર લગ ડોકાય એટલાં આઘાં
આડશ ઓથે વહેતા ભરચક ભાદરવાના
કોરે કમખે કેમ પરોવું ડાઘા...
કેમ કરી ઉગાડું ઠાલા
અણસારા આંગળીએ
પાન-પાનમાં કેફ ઝૂલતો જોઈ-જોઈને છળીએ